

til at give ved et lukket Møde af begge Rigsdagens Ting. Jeg besvarede den Gang disse Spørgsmaal i meget udførligt Omfang, og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdene har udviklet sig i den siden da forløbne Tid, har jeg, hver Gang der har været Anledning til det, givet Oplysninger i de to Finansudvalg. Og dette skal jeg selvfølgelig være rede til vedblivende at gøre.

Kun et enkelt bestemt Spørgsmaal nævnedes det ærede Medlem, nemlig Støvlespørgsmaalet. Det ærede Medlem mente, at de Støvler, der udleveres til Mandskabet, er af meget daarlig Beskaffenhed. Heroverfor skal jeg gøre opmærksom paa, at den Tilstand, der efter de gældende Bestemmelser fandtes, den Gang Sikringsstyrken blev indkaldt, var den, at man forudsatte, at hver Mand mødte med sine egne Støvler. Saaledes er den bestaaende Lovordning, og saaledes er den regelmæssig bestaaende Tilstand. Støvler hører ikke til det, der efter Reglerne leveres af Statsmyndighederne. Naar Folk ikke har Støvler med, skal man naturligvis saa vidt muligt skaffe dem Støvler, og saa skulde der efter Reglerne afdrages et Beløb af 10 Øre i Lønningen daglig. Det viste sig nu, den Gang Sikringsstyrken kom ind, at et ikke ringe Antal ikke mødte med tilfredsstillende Fodtøj, og de paa-gældende Myndigheder maatte da, hvor de kunde, anskaffe det manglende Antal Støvler. Man kom da utvivlsomt i adskillige Tilfælde til at nøjes med daarligere Støvler end dem, der ellers leveres af Statsmyndighederne, og ogsaa senere har der utvivlsomt været adskillige Mangler ved de Støvler, der er blevet udleveret. I det hele taget er Forholdet, saa vidt jeg kan komme paa det rene med det, dette, at det Saalelæder, som nu for Tiden anvendes til Støvler her i Danmark, er af en betydelig ringere Kvalitet end det, der anvendtes i Tiden forud for Krigen. Dette har man heller ikke kunnet komme udenom for Soldaterstøvlernes Vedkommende. Netop af Hensyn hertil er man gaaet over til en ny Konstruktion, hvorved Støvlerne bliver jernbeslaaede, og man venter derved at kunne bøde paa Manglerne. Der er i Dag sendt et Par ikke beslaaede og et Par beslaaede Støvler herud til Rigsdagens Bureau. Det ærede Medlem vil altsaa der kunne gøre sig bekendt med disse Støvler, og hvis nogen skulde ønske personlig at foretage en Prøve med dem, skal jeg ikke stille mig i Vejen derfor. Men naar det ærede Medlem paa-beraaber sig bestemte Tilfælde, vil jeg bede

ham om at opgive til mig, hvilke Tilfælde det er, han har tænkt paa, og saa skal jeg naturligvis lade disse undersøge.

Dernæst vendte det ærede Medlem sig til Spørgsmaalet om Aanden og Tonen i Hæren. Det ærede Medlem indrømmede, at dette er et Forhold, som det er vanskeligt at foretage noget overfor, og erkendte ogsaa, at alle vistnok maa være paa det rene med, at er Spørgsmaalet i sig selv vanskeligt under almindelige Forhold, er det mangefold vanskeligere under de Forhold, hvorunder vi i Øjeblikket lever. Det ærede Medlem ønskede, at der skulde træffes Foranstaltninger i den Henseende. Men det ærede Medlem anviste ikke, hvilken Art Foranstaltninger han egentlig ønskede, der skulde træffes. Det er, saa vidt jeg kan se, ikke let for Regeringen at gribe bestemmende ind her ud over den Maade, hvorpaa det regelmæssigt sker. Det, Ministeriet kan gøre med Hensyn til Forholdet mellem Befalingsmænd og undergivne, er at udforme Bestemmelser i Tjenestereglementet, som er af tilfredsstillende Karakter, og saa at bestræbe sig til det yderste for, at disse Bestemmelser bliver overholdt, og Vejen til at sikre deres Overholdelse er jo, hver Gang der sker Brud paa Bestemmelserne, da at lade Sagen retslig behandle for de paagældende Domstole. Hvad Reglementerne angaar, er der i min højtærede Forgængers Tid, i 1912, truffet en Ordning, og de Bestemmelser, der den Gang blev udstedt, findes samlede i det endnu gældende Tjenestereglement. Der staar derom følgende Bestemmelser, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: I Artikel 13: „Enhver Chef skal vaage over de ham underlagte Afdelingers (Underafdelingers) Kampdygtighed og Mandstugt. Han skal paa bedste Maade søge at fremme deres Hæder og Vel og at vække og vedligeholde en god Aand og Tone i dem. Han skal søge at erhverve sig det for ham i Tjenestens Interesse fornødne Kendskab til Befalingsmændenes m. fl.s Evner, Brugbarhed og Forhold. Han skal paase, at der indenfor hans Omraade iagttages en forstandig Økonomi ved Anvendelsen af Statens Midler“.

I Artikel 14 hedder det: „Enhver foresat skal af al Magt opretholde Mandstugt blandt sine undergivne. Han skal nøje kende baade sine egne og sine undergivnes Pligter og de for Tjenesten gældende Regler og Befalinger. Han skal overveje sine Befalinger nøje, før han udgiver dem, forvise sig om, at de bliver